

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3325/2019
25.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле - противтужене АА из ..., као правног следбеника сада пок. тужиоца – противтуженог ББ, чији је пуномоћник Татјана Хаџи Лазаревић, адвокат из ..., против тужене – противтужиле ВВ из ..., коју заступа Даница Дражић, адвокат из ... и туженог Linea company д.о.о. ..., кога заступа Радмило Стојић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле - противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7004/17 од 08.06.2018. године, у седници већа одржаној 25.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле - противтужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7004/17 од 08.06.2018. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене – противтужиле за накнаду трошкова поступка по ревизији.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду П 21508/10 од 10.05.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је противтужбени захтев тужене - противтужиле ВВ и утврђено је да је ништав тестамент пок. ГГ, бивше из ..., састављен дана 02.06.1997. године, којим је сву своју имовину оставила ББ, а што је тужила – противтужена АА, као правни следбеник тестаменталног наследника, сада пок. ББ, дужна признати. Ставом другим изреке, обавезана је тужила - противтужена АА да туженој - противтужиле ВВ накнади трошкове парничног поступка у износу од 2.040.131,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужила - противтужена АА да туженом Linea company д.о.о. ... накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.550.500,00 динара

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7004/17 од 08.06.2018. године, потврђена је пресуда Вишег суда у Београду П 21508/10 од 10.05.2017. године у ставу првом и другом изреке и жалба тужиле – противтужене у том делу одбијена, као неоснована. Ставом другим изреке, укинута је одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Београду П 21508/10 од 10.05.2017. године и списи предмета у том делу враћени су првостепеном суду на

поновни поступак. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене – противтужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља – противтужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. и став 2. тачка 12. ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Тужена - противтужиља је поднела одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09, у даљем тексту: ЗПП), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље - противтужене није дозвољена.

У конкретном случају противтужба за утврђење ништавости тестаментa поднета је 29.10.2003. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 301.000,00 динара, о ком захтеву је одлучено првостепеном пресудом донетом 10.05.2017. године. Другостепена пресуда је донета је 08.06.2018. године. На дан подношења противтужбе 1 евро је износио 66,5645 динара, па 301.000,00 динара према средњем курсу Народне банке Србије износи 4.521,92 евра.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09).

С обзиром да је поступак у овој правној ствари започет подношењем противтужбе за утврђење ништавости тестаментa дана 29.10.2003. године, дакле пре дана ступања на снагу важећег ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11), то се у конкретном случају примењују одредбе ранијег ЗПП („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09).

Једини изузетак од примене овог правила садржан је у одредби члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“, број 55/14), која се односи на новчану вредност за оцену дозвољености ревизије. Према наведеној одредби ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године).

Будући да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења противтужбе то ревизија тужиље - противтужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Захтев тужене - противтужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен, јер одговор на ревизију није била нужна и неопходна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 161. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић